

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 551/2017
13.06.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела противправно лишење слободе из члана 132. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Милана Ђурчића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Ивањици К 5/14 од 09.02.2017. године и Вишег суда у Чачку Кж 94/17 од 09.05.2017. године, у седници већа одржаној 13.06.2017. године, једногласно је, донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Ивањици К 5/14 од 09.02.2017. године и Вишег суда у Чачку Кж 94/17 од 09.05.2017. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ивањици К 5/14 од 09.02.2017. године окривљени АА оглашен је кривим због извршеног кривичног дела противправно лишење слободе из члана 132. став 1. Кривичног законика за које је осуђен на казну затвора у трајању од шест месеци, те је обавезан да суду накнади трошкове кривичног поступка и паушала, као у изреци пресуде, као и да оштећеној ББ накнади трошкове кривичног поступка, као у изреци пресуде, док је оштећена ради остварења имовинскоправног захтева упућена на парницу.

Пресудом Вишег суда у Чачку Кж 94/17 од 09.05.2017. године одбијена је, као неоснована, жалба браниоца окривљеног АА и потврђена пресуда Основног суда у Ивањици К 5/14 од 09.02.2017. године.

Против наведених правноснажних пресуда, бранилац окривљеног АА, адвокат Милан Ђурчић поднео је захтев за заштиту законитости, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, уз предлог Врховном касационом суду да усвоји поднети захтев те да укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење, као и да у смислу члана 488. став 3. ЗКП одложи извршење правноснажне пресуде.

Врховни касациони суд је, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, након достављања примерка захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, одржао седницу већа, у смислу члана 490. ЗКП, о којој није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство седници већа није неопходно и да није од значаја за доношење одлуке, на којој седници је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев поднет, те је по оцени навода и предлога у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости није основан.

Неосновано се у захтеву за заштиту законитости, браниоца окривљеног, правноснажне пресуде побијају због битне оворе одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са образложењем да се исте заснивају на доказу на коме се по одредбама ЗКП пресуде не могу заснивати, односно на исказима саслушаних сведока ВВ и ГГ који су овлашћена службена лица МУП-а РС ПС Ивањица, који су се као сведоци изјаснили у погледу састављања, односно подношења кривичне пријаве због кривичног дела за које је окривљени АА оглашен кривим. Приликом саслушања ови сведоци су се изјаснили о ономе што су им оштећена и сведок ДД рекли у информативном разговору што сагласно одредбама ЗКП, по налажењу одбране, представља доказ на коме се пресуда не може заснивати.

Међутим, Врховни касациони суд ове наводе у захтеву браниоца окривљеног оцењује као неосноване налазећи да су првостепени и другостепени суд правилно ценили исказе сведока ВВ и ГГ овлашћених службених лица МУП-а РС ПС Ивањица, као доказ на коме се према одредбама ЗКП-а пресуде могу заснивати, с обзиром на то да су исти саслушани, као сведоци, везано за околности и чињенице које су непосредно запазили приликом обављања службене радње, а поводом предметног догађаја, а које се односе на изглед и понашање оштећене ББ непосредно након предметног догађаја, а не како се то неосновано у захтеву наводи, на околности везане за оперативна сазнања ових сведока, до којих су дошли у вези са обављањем службене дужности. Из наведених разлога Врховни касациони суд је супротне наводе у поднетом захтеву оценио као неосноване.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу одредаба члана 30. став 1. Закона о уређењу судова, применом члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.

Председник већа-судија,
Зоран Таталовић, с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић